

Проект**ЗАКОН****За изменение и допълнение на Кодекса за задължителното
обществено осигуряване**

(Обн., ДВ, бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 1.01.2000 г.; Решение № 5 на Конституционния съд на РБ от 29.06.2000 г. - бр. 55 от 7.07.2000 г.; изм. и доп., бр. 64 от 4.08.2000 г, изм., бр. 1 от 2.01.2001 г., доп., бр. 35 от 10.04.2001 г., изм.,бр. 41 от 24.04.2001г.)

1. В чл. 9 се правят следните изменения: в ал.2 отпада текста "от 10-кратния размер на минималната работна заплата", и се заменя "от размера на необлагаемия годишен доход за месеца..."

- в ал. 4 отпада текста "от двукратния размер на минималната работна заплата и по-голям от 10-кратния и размер" , и се записва нов текст "от необлагаемия месечен доход и по-голям от размера на необлагаемия годишен доход".

2. В чл. 68, ал. 4 числото 65 се заменя с " 63 годишна "възраст"

3. В чл. 70, ал. 1 "един процент" се заменя с "един процент и една десета"

4. В преходните и заключителните разпоредби в § 6 "четирикратния размер" се заменя с петкратния размер на социалната пенсия за старост".

5. Промените в този закон влизат в сила от 1.01.2002 г.

5 септември 2001 г.

Вносител: Емилия Масларова,

Кръстьо Петков, Димитър Димитров

МОТИВИ

към законопроект за изменение и допълнение на Кодекса за задължително обществено осигуряване

Предлаганият законопроект има за цел да усъвършенства част от проблемите, които възникнаха след приемането на Кодекса за задължителното обществено осигуряване.

'Наложено изискване да се обвързва осигурителната вноска за самонаетите лица с размера на минималната работна заплата и то най-малко в нейния двукратен размер създава известни затруднения. От една страна минималната работна заплата може да се променя в рамките на годината с решение на министерския съвет, което налага, упражняващите свободни професии и занаятчиите да отделят допълнителни средства за осигуровки, които в началото на годината не са предвидили."От друга страна, двукратния размер на минималната работната заплата, като задължителен долен праг за осигуряване сериозно затруднява малките фирми и дребни производители.

Обвързването на осигурителните вноски на самонаетите лица с необлагаемия минимум е по-коректно. Той се фиксира още в началото на годината и не се променя. Това дава възможност на малките фирми и на самоосигуряващите се да определят и разпределят тежестите на осигурителните си вноски. Освен това тази величина е по-ниска от размера на двете минимални работни заплати, което реално дава малко по-голям шанс на дребния бизнес.

Успоредно с това, при високодоходните групи, има далеч по-голям либерализъм. За значителна част от имащите финансови възможности досегашният таван на осигурителния доход, от който се изчисляват осигурителните вноски е чувствително под реалните им доходи. Обвързването на тези осигурителни плащания с размера на годишния необлагаем доход ще даде възможност да се планират сумите за осигурителните плащания още в началото на годината, както и те да са по-близо до фактическите икономически резултати.

С въвеждането на смесената, а не на чистата (само върху осигурителния стаж) точково система и при изключително високата безработица голяма част от имащите необходимия минимум от трудов стаж, но нямащи изискуемата възраст, не са в състояние да съберат определените точки и да получат пенсия. При това в чл. 68, ал. 4 определената 65-годишна възраст е твърде висока за очертаната през последните години тенденция за сериозна (с по 3 - 4 години)

намаление на средната продължителност на живота в България. Затова е наложително правото за придобиване на пенсия в случаите, определени в гореспоменатия текст да бъде съобразено с реалностите в страната.

Предприетите мерки за намаляване на данъчната тежест, за повишаване на минималната работна заплата и детските добавки са добри, но те не касаят хората в третата възраст. Последните продължават да изнемогват и все по-осезателно да изостават в своя стандарт на живот. Освен това, досегашните пенсионери, предвид развитието на системата до периода на промените са имали изключително висок трудов стаж – между 30 и 40 години, т.е. са с чувствителен осигурителен принос. Осигурителната ни система е в състояние да поеме промяна във формулата за определяне на пенсията, като за всяка година осигурителен стаж се дава не по 1 на сто, а по 1.1 на сто.

Напълно възможно е и да се направи стъпка към "освобождаване" на тавана на пенсиите, като вместо четирикратния размер се премине към петкратния размер на социалната пенсия за старост.

Тези промени ще способстват за по-справедливото прилагане на пенсионната реформа и ще отговорят, макар и частично на реалностите на хората от третата възраст, а и на заетите днес.

5 септември 2001 г.

Вносител: Емилия Масларова,

Кръстьо Петков, Димитър Димитров